

Дълго време ще помнят участниците въ боя при тази стихийна атака на в. Киселица ония трепетни минути, когато се носеха победните звуци на „Шуми Марица“.

Атака съ музика! Та кой отъ нашитѣ врагове може да ни посочи поне единъ моментъ отъ войната, гдето той е направилъ подобенъ подвигъ? Да пѣмъ и да умираме, това правѣхме само ние, българитѣ. Най-храбитѣ ни противници, сѣрбитѣ, наричаха това приказано. „Е! юнаци сте!“ казваше пленениятъ щабсъ-капитанъ Мишичъ на събралитѣ се наоколо му наши офицери. „Вие пѣте и умирате“, а така никой не умира.

Скоро боятъ бѣше забравенъ. Нашитѣ войници, мълчаливи, замислени, шетаха изъ окопитѣ, за да си набавятъ онова, което бедната България не бѣше имъ дала. Така почвахме ние войнитѣ. Половината безъ платнища, безъ ботуши, безъ ножове, но още въ първия бой противникътъ си правѣше „човѣщината“, както казваха нашитѣ войници. Войницитѣ си разправяха какъ сж си набавили платнища, кой си намѣрилъ обуца и пр. и то най-безгрижно, като че ли нищо не е било. Подхвърляха си взаимно такива закачки, които само българската шеговита мисълъ може въ такива случаи да роди.

Най-скжпи трофеи за войницитѣ бѣха алуминиевитѣ манерки. Тѣ струваха повече отъ единъ топъ. Всѣки искаше да има такава, за да я отнесе после у дома си като живъ споменъ. Топъ у дома не се носи, него България ще вземе. А този, който превземаше цѣли батареи, за себе си искаше само една манерка!

Следъ уреждане на ротитѣ подполковникъ Христовъ насочи: 1-а дружина къмъ Градецъ; 2-а дружина — влѣво отъ нея; въ съгласие съ командира на 24-и полкъ, 9/24-а и 11/24-а роти — къмъ Крива паланка, за да ударятъ въ флангъ и тилъ сѣрбитѣ, които още водѣха бой съ 3/11-а дружина на в. Варовище.

11/24-а рота се яви въ флангъ на сѣрбитѣ тъкмо, когато тѣ отстѣпваха отъ Варовище подъ натиска на 3/11-а дружина, и съ флаговия си огънь обѣрна отстѣплението имъ въ паническо бѣгство.

Когато 2-а дружина настѣпваше къмъ Градецъ, командирътъ на дружината капитанъ Марковъ забеляза сѣрбска частъ, идваща на помощъ къмъ редута „Киселица“ по позиционния пжтъ. Поручикъ Райновъ, изпратенъ отъ кап. Марковъ въ посока на Крива паланка, срѣща и пленява 2 офицера и 300 войници и влиза прѣвъ въ гр. Крива паланка.

Атаката на Вдѣсно отъ първа дружина настѣпи къмъ в. Киселица 4-а дружина, която бѣше подчинена на
4-а дружина Скица № 25 началника на дѣсната колона полковникъ Тодоровъ.

Въ 1 часа на 3 октомврий въ тъмна нощъ командирътъ на дружината майоръ Чолаковъ събра дружината си въ окопа при в. Калето и въ походенъ редъ я поведе изъ една тѣсна пжтека, пресѣчена съ редъ урви, къмъ в. Киселица. Къмъ 4 часа дружината стигна въ дълбоката долина на р. Лукъе и следъ кратка почивка се развърна въ боенъ редъ, като имаше 14-а и 15-а роти въ първа линия, а 13-а и 16-а — въ втора. Подъ прикритието на гжсти патрулни вериги, възползувани отъ мъглата, ротитѣ настѣпиха и стигнаха крайнината на гората. Отъ окрай-